

KARÁCSONY - URUNK SZÜLETÉSE **C év**

1– 4 oldal

Olv.: Iz 52,7-10 – Zsid 1,1-6 – Jn 1,1-18
Az isteni Ige

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése******GYERMEK SZÜLETETT NEKÜNK!
EZ AZ ÖRÖMÜNK OKA!***

Kedves Testvérek!

Többen foglalkoznak azzal a kérdéssel: örülhetünk-e, van-e jogunk az örömhöz? Mi mindenképpen örvendezünk, hogy elérkezett ez az ünnep!

Ez az ünnep megszólít bennünket és átalakítja szívünket!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Karácsony van, Urunk világra jöttét ünnepeljük, aki értünk Emberré lett, ahogy a Szentírás indokolja ennek az ünnepnek titkát! Többeknek is föltették a kérdést ebben az esztendőben: Mi karácsony értelme? Sokféle választ adtak, az egyik legegyszerűbb válasz:

***Karácsony azért történt,
mert Isten meg akarja menteni az embert!***

***Karácsony nem más,
mint az ember üdvösségének munkálása!
Más szempontból: Megmenteni az ember arcát!***

Isten abban akar segíteni nekünk,
hogy visszaszerezzük emberi arcunkat!
Miért van erre szükség?
Az ember állandó kísértése,
hogy elveszíti az arcát!
Az ember elég önmagának!

Legsürgetőbb feladat az ember számára:
visszaszerezni az arcunkat!

***Karácsony titka Isten szeretetének kinyilatkoztatása!
Az egyetlen lehetőségünk odafigyelni arra,
hogy Isten szeret bennünket!***

Egyetlen útja,
hogy az ember visszaszerezze igazi arcát,
azt az emberi arcát, amit Isten gondolt el!

***Isten segítségével az ember rájön arra,
hogy szüksége van a másik emberre!***

Szükségünk van egymásra!

Meg kell tanulnunk Istentől, hogyan kell egymást szeretni!
Ez csak úgy lehetséges, ha az ember kilép a maga egyéni világából!
Az ember önös világából kilép, a másik ember felé fordul,
elindul a másik ember felé és találkozik vele!

***Isteni erénnyel ajándékozza meg a másik embert:
tudja szeretni őt!
A mai ünnep erről szól!***

A karácsony drámai ünnep

Erről beszéltem az éjféli szentmisében. Jézus Krisztus megmutatta nekünk, hogy *a szeretet drámai!* Jézus értünk lett Emberré! El kellett hagynia az Isten országát, hogy értünk Emberré lehessen, vállalhassa a mi emberi világunkat, emberi sorsunkat! ***Ez drámai lépés!***

Ezt a lépést mindegyikünknek meg kell tenni! A karácsonynak személy szerint, külön-külön mindegyikünk számára ez az üzenete: ezt a lépést mindegyikünknek meg kell tenni!

Nem nyugodhatunk bele abba,
hogy elegendők vagyunk önmagunknak!
Az ember élete csak akkor sikerülhet,
ha megteszi a lépést a másik ember felé!
Megtesszük a lépést egymás felé!

***Jézus ezért lett Emberré!
Isten azért választotta megmentésünknek ezt az útját,
mert ez a lépés emberléptékű!
Tehát mindegyikünk képes rá, csak akarni kell!***

A mai napon nekünk embereknek ezzel az igazsággal szembesülni kell! Mekkora kihívás ez az emberiség számára, mert a kérdés ezen dől el:

***Világunkban nem adunk helyet az Istennek!
Kiűztük világunkból az Istent!
Visszaengedjük-e világunkba az Istent, vagy sem?***

Az istennélküli világ sok fájdalmat okoz

Minket ez különösen érint itt Európában.
Európa az egyetlen földrész,
amely keresztény értékekre épül!
Itt a legijesztőbb annak következménye,
hogy az ember elég önmagának!

Elhittük, elhitették velünk, hogy az ember elég önmagának! Ráálltunk arra az útra, amelyre ráállított bennünket az istennélküli világ: az önmegvalósítás útjára! Ha tetszik, ha nem, ezzel szembesülnünk kell! Az önmegvalósító ember kilép a világból! Lehet siránkozni! Lehet azzal foglalkozni, hogy ez a világ, amely szembe ment az Istennel, mit jelent számunkra!

Ez az istennélküli világ számunkra fájdalmakat jelent!

Fáj akkor is, ha gyengék és esendők vagyunk, ha kereszténységünk nagyon gyenge lábakon áll, igen sokszor csak bizonyos szokásokból, néhány aprócska imádságból tevődik össze!

Fáj az, hogy a világban már ***a karácsony szót*** sem szabad kimondani: Fáj!

Fáj az, hogy ***a falakon nem tudják elnézni a keresztet,*** mert provokálja a kereszt egyesek világát! Egyeseket zavar a kereszt! Fáj!

Fáj az, hogy pár évvel ezelőtt Brüsszel központjában ***karácsonyfa helyett*** másfajta fát állítottak föl. Provokáció, mondhatnánk mi is! Fáj!

Fáj az, hogy az idei esztendőben, Amerikában új nevet adtak a karácsonyfának, ***karácsonyra utalva: ünnepi fa.*** Fáj!

Fáj az is, hogy az elmúlt hónapokban, a párizsi katasztrófa után, amikor több mint száz embert meggyilkoltak, lemészároltak, akkor a franciaországi polgármesterek meghozták a döntést válaszképpen erre a vérengzésre: ***Betlehemet állítani Franciaországban nem lehet nyilvános helyen,*** mert ez sokak ízlésével nem egyezik!

Ennyit a gondolatszabadságról, a szólásszabadságról, a nyilvánosságról! Fáj!

Ne feledkezzünk meg itt a mi felelősségünkről

Amikor ma ünnepelünk, akkor erre is kell gondolnunk! Tudomásul vette a kereszténység vezetése, - talán mondhatom azt is, az Egyház legfőbb vezetése, a nemzetállamok egyházi vezetői – hogy az európai alkotmányból ***kihagyták az Isten nevét!***

Agyonhallgattuk!

A kérdés az, hogy ezek után mennyi szavunk lehet?

Ezek a tények szembesítenek bennünket azzal: akarjuk-e, hogy részt kapjon Isten a mi világunkban? Isten jelen legyen-e a mi egyéni életünkben, vagy sem? Abban biztos vagyok, hogy mindenki azt mondja, hogy igen! Csakhogy ennek következményei vannak, ez nem csupán egy igennek a kérdése! A mai ünnep eligazítást ad!

A pásztorok sietve elindultak

Ez a Gyermek jászolban, szegénységben, egyszerűségben, minden hatalom nélkül található! Ez rendkívül fontos üzenet! Miért éppen így? Ez elgondolkodtató! Ezek jelek! Az angyal azt mondta a pásztoroknak: Ez lesz nektek a jel: Találni fogtok egy Gyermeket pólýába takarva, jászolba fektetve! Jel ez egyáltalán? Az ember fölteheti a kérdést: Miféle jel ez?

A pásztorok számára a jel az,

hogy mindent úgy találtak, ahogy az angyal azt előre megmondta!

Ez elég volt! Ezáltal lesz a jel igazán jellé!

Ehhez valami kellett!

***Azt hallottuk, hogy a pásztorok sietve elindultak,
amikor hallották az angyalok híradását! Ez a döntő!***

A Szűzanya is sietve azonnal útra kel, amikor megtudja az üzenetet, hogy idős rokona is gyermeket vár! Elgondolkodtató, hogy amikor az embernek dolga van, akkor képes-e sietve, azonnal lépni és tenni azt, amit az embernek meg kell tenni! Ezek nélkül a lépések nélkül egy teóriáról, csak szép igazságról van szó!

***Ezektől az azonnali sietős lépésektől függ a mi emberi világunk,
az egymással való kapcsolatunk!***

Jézus azért jött, hogy kinyilatkoztassa nekünk az Isten szeretetét! Jézus arról szólt és bemutatta, megmutatta, milyen az Isten szeretete! Ezért Jézus a Megváltó, a Szabadító! A mai szentmise a pásztorok szentmiséje üzeni, hogy íme így felszerelve érkezik ide a mi világunkba az Isten, szegényen, kiszolgáltatottan és minden hatalomról lemondva! Ez rendkívül fontos üzenet!

***Az Én országom nem ebből a világból való! – mondja Jézus maga!
Jézus országa igazság, szeretet és béke!***

Ezt kell magunkévá tenni, ha azt akarjuk,
hogy emberi világunk közelebb kerüljön az Istenhez
és közelebb kerüljünk egymáshoz is!
Ezek nélkül nincs emberi élet!

A mi összes problémánk onnan származik, hogy a megváltottak életét mintha elengedtük volna! Mintha megelégednénk azzal, amit őseink áthagyományoztak! Amit nekünk magunknak kell megtenni, külön-külön mindegyikünknek hitvallással, helytállással, arról mintha megelégednénk! Ez nem elég! Ez kevés!

Ugyanannak a valóságnak két oldaláról van szó! Európa, Magyarország ***népességfogyásáról*** beszélünk és a hitetlenségről! A kettő összefügg! A ***földet kizsákmányoljuk***, tönkretesszük, ez a valóság egyik oldala, mert azt gondolunk, hogy a föld a tulajdonunk, pedig csak ránk bízta az Isten! Ennek a valóságnak másik oldala a hitetlenségünk! Ezek a problémák, hogy elfogytunk, ez a probléma, hogy nem gondolunk arra, hogy hogyan gondozzuk ezt a gyönyörű szép világot, hogy az utánunk jövők is örülni tudjanak ennek, ***ez a hitetlenségünkkel függ össze!*** Karácsony reggelén gondolkodjunk el ezeken!

***Ünnepeljünk! Vegyük a bátorságot!
Bátorság kell ahhoz, hogy Isten közelébe lépjünk!
Bátorság kell ahhoz, hogy Isten határozza meg a gondolkodásunkat, a cselekedeteinket!***

Engedjük be Istent az életünkbe! Ez azt jelenti, hogy Vele akarunk élni! Csak azt engedjük be az életünkbe, akivel együtt akarunk élni! Engedjük be életünkbe egymást is, mert ki kell fejeződni annak, hogy együtt akarunk élni! Mindegy, hogy hogyan gondolkodik erről a világ, hogyan gondolkodnak azok, akik nem tudják elfogadni, hogy az emberiség nemzetek családjából épül fel!

Ezek a családok azáltal élnek, hogy beengedik egymást az életükbe! Tudják, mit jelent nekik a másik ember! Mit jelent a másik ember lelki gazdagsága! Mit jelent a másik ember öröksége, amely örökség meghatározza a nemzet életét! Ezek rendkívül fontosak!

***Isten az ember életét meg akarja menteni!
Ezért nevezi a Biblia Istent megmentőnek, megváltónak!
Legyen annyi alázat bennünk, hogy ezt elfogadjuk
és belátjuk, hogy Isten nélkül semmit se tehetünk!***

+ A M E N +